

sostvovali: g. dr. Potočnik, sreski podnačelnik iz Slovenjgradca, g. dr. Fr. Majer iz Šoštanja, kot zastopnik sreskega cestnega odbora, g. Zimšek, cestni tehnični izvedenec, in g. Ovčar, tajnik sreskega cestnega odbora v Slovenjgradcu. Po blagoslovitvi je župnik g. Klasinc sprgovoril o delu in pomenu ceste; nato je govoril g. dr. Majer o veliki važnosti te ceste ter dal pohvalno priznanje g. Klasincu kot pionirju nove ceste, kojega glavna zasluga je, da se je to delo začelo in izvršilo. Izjavil je, da bo sreski cestni odbor v pogledu dovršitve in nadaljevanja te ceste moralno in gmotno sodeloval. V kolikor se za to delo javnost zanima, smemo upati, da se cesta kmalu dovrši v javno, za vsak promet sposobno cesto. Za to cesto so največ žrtvovali gg. Franc Klasinc, Zdravko Goličnik, Mihael Rezoničnik in Jožef Stropnik. Ker so za cesto lastniki lesa najmanj žrtvovali, a ravno les zahteva trdne dovršitve ceste, zato se je uvedla prevozna taksa na les po 4 Din od kubičnega metra, kot sredstvo za dovršitev in vzdrževanje ceste. Ostali promet bo postal po dovršitvi ceste za vse svoboden. Mi gremo z delom odločno naprej.

Sv. Jurij ob južni žel. Dnevni »Slovenec« se dobi odslej pri ge. Zličarjevi v Katol. domu. Stane samo 1 Din. Segajte po njem, kadar pridete k nam po opravkih. »Slovenec« je edina

Loka pri Žusmu. Dne 13. avgusta je umrl v

Loki pri Žusmu posestnik in gostilničar g. M. Dobovišek. Pri hiši žalosti se je poslovil od njega z ganljivimi besedami posestnik g. Ivan Grobin, pri odprtem grobu pa g. Fr. Gajšek. Kako je bil pokojni priljubljen, je pokazal njegov pogreb. Bil je vedno dober zaščitnik revežev ter je v sili vsakemu rad pomagal. Vsi, kateri so ga poznali, ga bodo ohranili v dobrem spominu. Naj počiva v miru! Preostanim iskreno sožalje!

ni naš katoliški dnevnik, ki prinaša najzanimivejše vesti iz domovine in tujine.

Trnovlje pri Celju. Z letino smo še prav zadovoljni, vremenskih nesreč nismo imeli, hvala Bogu! Za naš najvažnejši pridelek hmelj se obeta malo boljše cena kot zadnja leta. — Tisti revež Martin Počaj, ah kakor smo mu pravili: Tina, ki je bil pred kratkim od nekoga avtomobila povežen, je za posledicami umrl v celjski javni bolnici v 74. letu svoje starosti. Rojen je bil v Višnji gori pri Vojniku. Svoja mlada leta je preživel kot pastir in potem kot prihajal v Trnovljah preko 20 let. Včasih so se nekateri z njim pošalili. Kadar mu kaj ni bilo po volji, je takoj zameril ter se kregal, da se je razlegalo po celi vasi. Hodil je vsak dan v mesto in zvečer nazaj. Pogrešamo ga, ker je bil tako kratkočasen ter vsled tega splošno priljubljen. Svetila mu večna luč! G. Stožirju, pri katerem je rajni živel,

bodi ljubi Bog plačnik. — Tukajšnji godbeni odsek prostovoljnega gasilnega društva lepo napreduje ter že slovi s svojimi proizvajanci. Ustanavlja se tudi tamburaški zbor.

Lopata pri Celju. Prostovoljno gasilno društvo Lopata pri Celju priredi v nedeljo dne 10. septembra t. l. v šolskih prostorih v Šmartnem v Rožni dolini zanimivo »Materinsko srce«. Vsi prijatelji iger najljubdeje vabljeni. — Odbor.

Sv. Rupert nad Laškim. Dne 19. avgusta je umrla po dolgem hiranju Frančiška Medved, vdova posestnica v Sv. Petru za potokom. 21. avgusta pa so naši zjutraj v njegovi sobici mrtvega Mihaela Kosec, samskega gostača v Konjicah. Sicer ga je smrt iznenadila, a dobri »apostolski Miha«, kakor so ga splošno imenovali, je bil pripravljen: lepo, pravično je delal in trpel in živel, zato se mu tudi smrti ni bilo bati. Še na svoje stare dni je, dasiravno težko bolan, rad lezel v cerkev, in pri službi božji pomagati, mu je bilo največje veselje. Sedaj pa dobri Miha gotovo v nebesih ministrira! Počivaj mirno, vrli mož, večna luč ti naj sveti! — V soboto dne 19. avgusta je ponoči gorelo v Trobendolu pri posestniku ter čevljarju Alojziju Centrihu. Zgorelo je vse: hišni hram, hlev in kozolec. Pogorelec je bil zavarovan. Ker se sumi zlobni požig, je oblast vzela zadevo v roke!

Evharistična proslava treh dekanij.

Priča prelepe proslave v Šmarju pri Jelšah dne 3. t. m. nam piše: Kaj lepšega in veličastnejšega se tukaj še pač ni vršilo, kakor je bila letošnja proslava angelske nedelje. Obhajali smo evharistični kongres ali shod treh dekanij: kozjanske, rogaške in šmarske, tedaj celega šmarskega sreza, ki šteje nad 57 tisoč prebivalcev. Že v soboto popoldne si je naš trg nadel najbolj praznično obleko, ko pač menda nisi videl hiše brez zastave in cvetličnega okraja ter priprav za vsesplošno zvečno razsvetljavo. Velika množica vernikov je spoštljivo pozdravila svojega nadpastirja pred cerkvijo, cvet naše mladine pa mu je v Katoliškem domu priredil izbornu uspešo akademijo. Vrli mladeniči in mladenke, že večkrat sem vas videl na odru, pa tako se še niste postavili kako tokrat s svojim »Slehernikom«. — Dolgo zaželjena nedelja je prišla, na katero so se vse župnije s tridnevnicó pripravljale. S strahom pa smo se ozirali v nebo, ki nas je od zgodnjega jutra naprej vedno sumljivo rosilo ter nam dušilo upanje na prihod ljubih vernikov iz vseh treh dekanij. Tolažil nas je le še Boč, ki se ni maral pokriti. In glej! Vlaki iz obeh strani so nam napolnili ceste, na okrašenih vozih, tovornih avtobusih, kolovozih in peš je ob desetih došlo toliko ljudi, da se ni bilo ves za to proslavo določeni prostor docela napolnjen. Na predi je bila kozjanska dekanija, na desni rogaška, na levi pa šmarska. Je bil to prizor, ki nam ne gre več iz spomina. Tam gori med župniščem in Gajšekom visoko postavljen, z vencem in šopki preprežen obsežni oltar pod varno streho, ob njem zastave Marijinih družb, pred njim nad 40 gg. duhovnikov in bogoslovcev, lepa vrsta belo oblečenih, armada ognjegascv, tje doli do cerkve in okrajnega glavarstva in tje notri blizu do šole do 9000 ljudi, nad nami na pol jasno nebo, ki je tik pred 10. uro začelo oblake trgati in se je zvedrilo, na visokem mestu pri oltarju pa prevzvišeni g. knezoškof, ki s povsod slišnim glasom navdušuje za iskreno češčenje presv. Evharistije, ki je edina rešitev iz sedanje krize. Nato pod milim nebom pontifikalna sv. maša, kakor se vrši le ob

največjih praznikih v mariborski stolnici, in med njo zbrano petje 170 pevcev pod vodstvom našega g. organista Kidriča ter srebrni glasovi pozaun. Z občudovanja vredno disciplino so se množice pokorile g. kaplanu Rančigaju in njegovemu štabu rediteljev ter se uvrstile v nad pol ure dolgo štiristopno procesijo po stari rimski preko travnikov tje na banovinsko cesto, rogaška dekanija s kostrivniško godbo in pevskimi zbori Sv. Križa, Kostrivnice in Sv. Ene naprej, za njimi kozjanski dekanat s pevskimi zbori iz Buč, Polja in Podčetrtika, ter župnije šmarske dekanije s pevskimi zbori iz St. Jurija, Šmarja, St. Vida, Ponikve, Sladke gore in Žusma. Najsvetejšemu so sledili zastopniki uradov, lepa vrsta ognjegascv in za ojačeno šmarsko godbo velika množica v najlepšem redu stopajočih žen in mladenk vseh treh dekanatov. Glasne molitve, z godbo spremljani »Povsod Bog«, zbrano petje, primerne koračnice, vzgledno obnašanje ljudskih množic med z zelenjem in cvetjem okrašenimi in razsvetljenimi hišami, koga to ni zganilo do globin srca! Sveti Rok, ki je na predvečer z 10 m visoko »monštranco« in z dvema z lampijoni razsvetljenima križema na vse strani naznanjal proslavo presv. Evharistije in našega odrešenja ter se nje drugi dan tudi sam udeležil s sv. mašo in pridigo g. župnika Sinko od Sv. Lenarta v Slov. goricah, nas je gledal veselo in pozdravljajal s svojim svečanim zvonjenjem. — Kaj še le naj v trajni spomin zapišem o navdušujočem nagovoru g. dekana Gomiškega tako zjutraj pri skupnem sv. obhajilu mož in fantov, kakor še posebe po končani procesiji, o sklepni posvetitvi velikanske množice presv. Srcu Jezusovemu in o veličastnem prenosu Najsvetejšega v cerkev ob skupnem prepevanju naše himne »Povsod Boga«! Hvala večnemu Bogu za tako sveto veselje, hvala prevzvišenemu nadpastirju za toliko skrb in požrtvovalnost, hvala vnetemu duhovništvu za dušno pripravo in celjskemu g. opatu Juraku za njegovim spremstvom, hvala g. ravnatelju Jerebiču kot predsedniku lav. KA in hvala različnim oblastvom in še posebe trškemu

prebivalstvu in županstvu, ki nam je tako zadovoljno šlo na roko in še celo poskrbelo za prostore naših mnogoštevilnih vozil in za cestni promet po drugih straneh. Hvaležnih src se bomo prihodnjo nedeljo zopet zbrali pri Sv. Roku, da po stari navadi obhajamo sladko ime Marijino, nebeško Mater prosimo blagoslova in varstva in Boga zahvaljujemo, da nas je pred tremi leti čudežno obvaroval pretečega požara te slovite romarske cerkve in da nam je pripravil toliko duhovnega veselja na letošnjo angelsko nedeljo.

Viničarski vesnik.

Občni zbor viničarske organizacije. Iz vseh naših viničarskih krajev so prihiteli voditelji viničarske stanovske organizacije v nedeljo dne 27. avgusta t. l. na svoj 13. redni občni »Strokovne zveze viničarjev«, centrale v Ljutomeru. Po delegatih je bilo zastopanih skupaj 1340 članov. Občni zbor je vodil načelnik zveze, viničar tov. Mir Andrej. Prvi je poročal načelnik, ki je naglašal, da je delavec danes težko prizadet. Uspešna borba vseh delovnih stanov bo le potom strunne strokovne organizacije. Strokovna zveza viničarjev je svojim članom že mnogo pripomogla zboljšati njihov položaj. — Tajniško poročilo je podal zvezin tajnik tov. Rozman Peter. Strokovni del tega poročila se je pečal s težkim položajem viničarskega stanu, drugi del poročila pa se je bavil samo z zadevami organizacije. — Blagajniško poročilo je podal blagajnik tov. Kosič Franc, iz katerega je predvsem posneti, da je v centrali »Strokovne zveze viničarjev« v preteklem poslovnem letu bilo denarnega prometa 188.289 Din in da je bilo nič manj kakor 228 podpor izplačanih članom in od tega 14 posmrtnin. — Za nadzorstvo je poročal tov. Nedok Marko, da je vsaka revizija našla vedno vse v redu. — Izvoljeni so bili vsi doseđani tovariši: v načelstvo: Mir Andrej, Kosič Janez, Miklošič Martin, Tomažič Franc in Rozman Peter; za namestnike: Topličar Ignac, Vrbanič Joško, Rozman Martin in Ne-

dok Ludvik; v nadzorstvo pa: Kodl Anton, Husjak Feliks, Nedok Marko, Potočnik Janez in Plohl Vincenc, sami viničarji iz različnih krajev. — Končno je govoril še zastopnik Jugoslovanske strokovne zveze, tov. Kores Martin, ki je predvsem naglasil, da samo delavstvo, ki se organizira v krščanskosocialni strokovni organizaciji, ima pričakovati, da bo bodočnost njegova. Priti mora drugačen in pravičnejši družabni red, ki pa mora temeljiti samo na načelih krščanskega socializma, to je: v praktičnem krščanstvu vsepovsod.

Poslednje vesti.

OBVESTILO.

Doznali smo, da brezvestneži kupujejo od vlagateljev naše hranilne knjižice le za 70 % prave vrednosti. Pri tem skoraj gotovo povdarjajo, da bo denar na vrednosti zgubil, da so knjižice manj vredne, da je bolje imeti manj denarja v gotovini, kot pa več v knjižici.

Ti brezvestneži le plašijo vlagatelje, sami imajo pa korist.

Naše vlagatelje zagotavljamo, da so vloge pri nas popoloma varne, da imajo polno vrednost, da za vse vloge jamči mestna občina Maribor. Ne ponujajte knjižic v prodajo, ker boste od tega imeli le izgubo. Brezvestne kupce pa zapodite, ker Vas hočejo le samo izkoristiti!

Če ste v zadregi, pridite k nam, mi vam bomo pravilno svetovali.

Maribor, dne 4. septembra 1933.

Ravnateljstvo Mestne hranilnice
Maribor:

Franjo Bureš m. p., predsednik ravnateljstva.

Drago Kocmut m. p., ravnatelj.

Kot vladni komisar pri Mestni hranilnici potrjujem, da so gornji podatki resnični, in da je ta denarni zavod vreden vsega zaupanja.

Maribor, dne 4. septembra 1933.

Dr. Senekovič, sreski glavar in vladni komisar.

PROSLAVA 1000LETNICE SMRTI ODREŠENIKA.

Velika Nedelja, 4. sept. 1933.

Ze dolgo ni doživela velikonedeljska dekanija takega praznika, kakor je bila večerajšnja nedelja praznovana pri Veliki Nedelji. Vsa proslava, katere se je udeležilo prebivalstvo vse dekanije pred- in popoldne, je bila veličastna, vredna predmeta, katerega se je proslavljalo. Posebnost cele slovesnosti je bila odložitve človeštva božjemu Odrešeniku za Njegovo ljubezen na križu in v presveti Evharistiji, z deli pokore in molitve, kakor kliče v tem jubilejnem letu ljudstvu vsega sveta, da bode rešeno iz sedanjega vsestranskega gorja. Vsi sloji ljudstva cele dekanije, ki šteje okoli 2000 ljudi, so globoko razumeli edini pravi klic sv. Očeta; zato so se tako množično udeležili celodnevne slovesnosti. Krona predpoldanske slavnosti je bila slovesna sprava in posvetitev presv. Srcu vseh župnij dekanije pod milim nebom pred Najsvetejšim. Najlepši in največičastnejši ter ob enem najbolj ganljiv je bil popoldanski zaključek slovesnosti, pri kateri je pevsko društvo »Maribor« pod vodstvom svojega poštvovalnega g. Janeza Ev. Gašpariča dovršeno proizvajalo Haydnovo znamenito cerkveno skladbo »Sedem poslednjih besed Jezusovih na križu«. Pred vsako poslednjo besedo

je vlč. g. dekan Friderik Horvat na kratko obrazložil njen pomen za vse človeštvo, kar je vsemu občinstvu v nallačeno polni cerkvi do globljega razumevanja skladbe same in skladatelja-mojstra dobro elužilo. Vse je pretresljivo učinkovalo na srca navzočih. Iskrena zahvala vsem, ki so kakorkoli pripomogli k tej vse požrtvovalnosti vredne slavnosti.

K 25letnici septemberskih dogodkov v Ptuj. Izmed žrtev, ki so zaradi svojega slovenskega imena in rodu pred 25 leti največ morale pretrpeti, je najbolj spomina vreden Janža Brenčič, posestnik in mlinar v Žabjaku pri Ptuj. Dne 13. septembra 1908 ga je na poti k zborovanju C. M. D. pred ptujsko postajo napadla nemškutarska druha. Hoteli so mu strgati z jopiča slovenski znak. Ker se je branil, ga je tolpa naskočila, dva policaja sta ga zgrabila in zahtevala, da mora znak sneti. Ker se korenjaški Brenčič ni hotel udati, so ga začeli biti z gorjačami, nekdo je zavpil, da ima Brenčič samokres pri sebi, pobalini so mu preiskali vse žepa in mu pri tem ukradli za tisto dobo velik znesek 130 goldinarjev. Nato sta ga policaja vklenila in ga gnala na magistrat pred vsemogočnega ptujkega župana Orniga. Ta je Brenčiča surovo nahrnil, naj se izgubi iz mesta. Ko se je Brenčič pritožil, da mu je bila ob napadu ukradena večja vsota denarja, je Ornig odvrnil, da ga to nič ne briga ter naj izgine. Moral se je udati ter zbit, krvav, z raztrgano obleko in brez denarja zapustiti Ptuj. Toda ni še bilo dovolj trpljenja. Sledila je še ovadba državnega pravdnštva proti Brenčiču, češ, da je zakrivil zločin javnega nasilstva, ker je baje strgal policaju pri ruvanju in ko se je branil pred udarci, njegovo »dinstmedaljo« s prsi. Okrožno sodišče v Mariboru ga je obsodilo na tri tedne težke ječe. Moral jih je odsedeti, ker njegovi prošnji za pomiloščenje niso ugodili. — Janža Brenčič je gotovo izmed vseh Slovencev zaradi septemberskih dogodkov največ pretrpel. Bil je tepen do krvi, okrađen in zaprt. Vendar se ni uklonil, prestal je težko žrtev za svojo narodno zavednost, ostal vsa leta prej in slej kmečka korenina, vzrastila iz naše zemlje, v njo zvezan in zvest svojemu rodu do smrti. Sramotni žig, ki mu ga je hotelo vtisniti nasilno nemštvo in nemčurstvo pred 25 leti z batinami in ječo, naj mu bo častno znamenje močatosti in zavednosti ter vztrajnosti v boju za lastni rod in za jezik svojih očetov.

Smrtna žrtev kose. Zadnje nedeljo popoldne je zabodel smrtno s koso Štefan Bauman banovinskega cestarja Antona Goleja iz Škol pri Pragerskem. Zločin se je zgodil v Račah.

Pogorela je v Zgornjih Pletarjih pri Cirkovcah domačija posestnika Franca Pernata.

Ljubljana v jeseni je otvorila v soboto dne 2. t. m. v prazničnem razpoloženju vrata svoji nad vse bogati in pestri jesenski razstavi. Preseneča nas vzorno urejena veterinarska izložba, do sedaj največja in najpreglednejša v naši državi. Naše veterinarstvo se je s to svojo prireditvijo odlično vzporedilo z živnozdravnštvom sosednih držav. Vrstijo se ostale razstave, vse prirejene z veliko ljubeznijo: razstava slovenskih cerkva s čudovito lepo kapelico našega umetnika Toneta Kralja; prekrasna razstava »Slovenske Madone«, razkošne dalije s čudovitimi barvami v stoterih oblikah te pozdravljajo. Naše gospodinje ti prikazujejo »Red in snago v stanovanju«, mlekarstvo in sirarstvo nudi svoje odlične izdelke; cedi se med in opojno diši medica. Zlahtni pridelki naših vinorodnih krajev tekmujejo med seboj v kakovosti. Diviš se pridelkom na-

Sejmske izkaznice dobite pri glavnem obratnem mestu sejmskih izkaznic: bančna poslovvalnica Bezjak, Maribor, Gosposka ul. 25. 901

ših vrtov. Bogato je zastopana naša obrt in industrija. Razstava jugomontafonske živinske pasme nam je pokazala, kako smo izboljšali to našo plemensko živinsko vrsto. Od 5. do 11. t. m. razstavi »Živalica« kože in ovce. Pestrost povsod, kamorkoli pogledaš. Vsak dan ti je dvakrat popolnoma brezplačno na razpolago nad vse zanimiv velikomestni varijete in zvečer se koplješ v morju luči na zabaviščih. Letošnja velesejmska razstava zasluži, da si jo ogleda prav vsak, ki se veseli napredka na vseh poljih našega gospodarskega in kulturnega življenja.

V soboto dne 9. t. m., ob 9. uri dopoldne, licitacija na Glavnem trgu: pohištvo, peč, posoda, perilo, odeje, slike. 945

Kupim pristne smrekove strdi (medu). Ponudbe na upravo lista pod označbo »garantirano pristno«. 944

Iščem viničarja s štirimi delavskimi močmi za posestvo na Zgornji Polskavi. Plača po dogovoru. Ponudbe na upravo lista pod »Polskava«. 946

Dva dijaka na hrano in stanovanje sprejme starejši gospod. Maribor, Koroška 66. 939

Prodam prešo v dobrem stanju srednje velikosti. Ruše št. 131. 942

Vajenko sprejemem takoj. Lojzka Farazin, šilvilja, Sv. Marjeta ob Pesnici. 940

Posestvo dam v najem, 5-6 oralov, v prometnem kraju, cena po dogovoru. Gamser, Zg. Sv. Kungota.

Hišo z vrtom za 42.000 Din proda tudi za hranilne knjige ali proti mesečnemu odplačilu Jugoslovanska hranilnica in posojilnica v Mariboru, Kralj Petra trg. Sprejema vloge, daje posojila, odvarja trgovske kredite in sprejema v kritje tudi račune v inkaso. Kupi gozdno posestvo. 938

Sadne mlne različne velikosti z granitnimi in navadnimi valjčki izdelava poceni Ivan Čretnik, specialist za izdelovanje mlinskih in poljedelskih strojev, Sv. Jurij ob južni žel., poleg farne cerkve. 941

Širite „Sl. Gospodarja!“